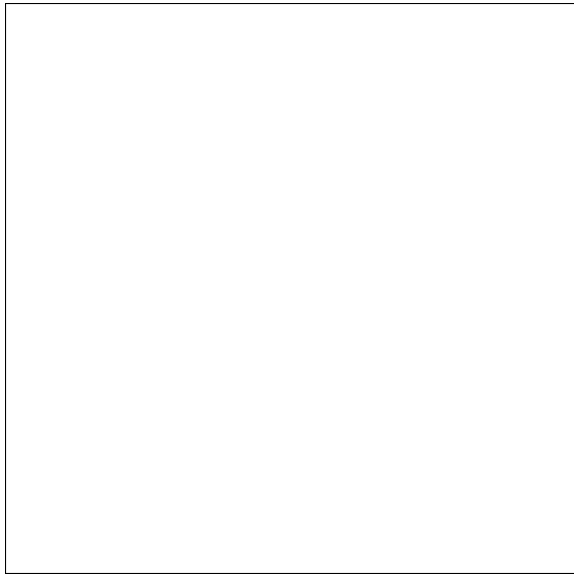

(utan bilder)

✎ Lesley Koyi
🔗 Wiehan de Jager
📄 Eleni Manou
😊 grekiska
|| nivå 5

Ο Μαγκόζουε

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Ο Μαγκόζουε

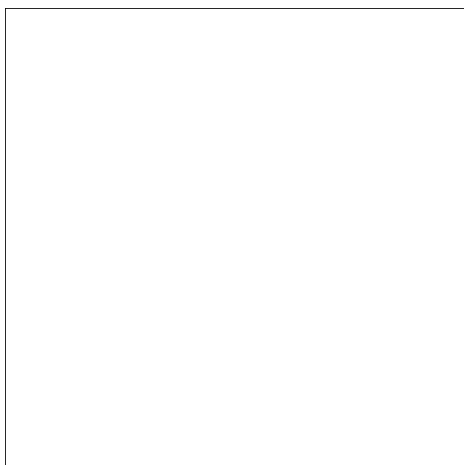
Skreven av: Lesley Koyi
Illustrerad av: Wiehan de Jager
Översatt av: Eleni Manou

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<http://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

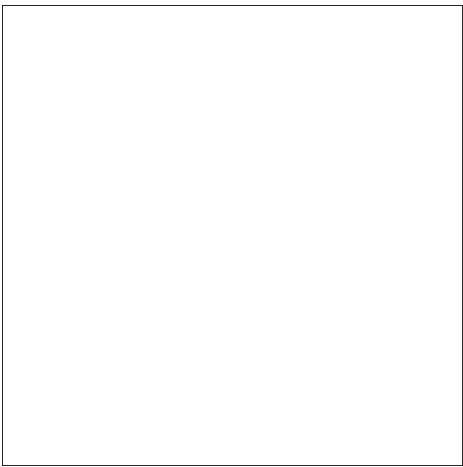
[Erkännande 4.0 Internasjonal Licens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv)

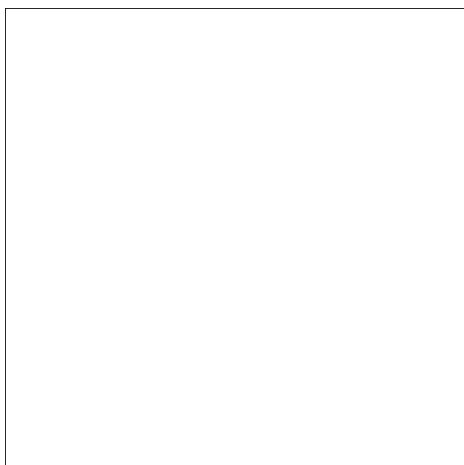
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

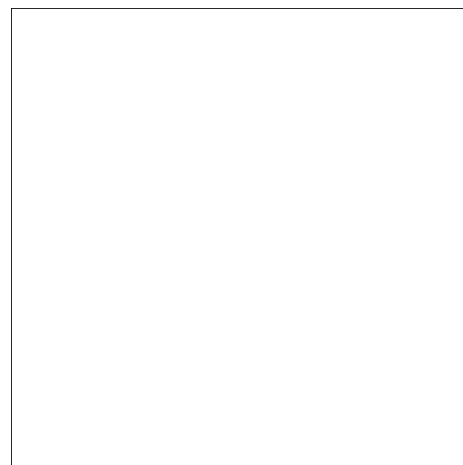
Στην πολυσύχναστη πόλη της Ναϊρόμπι, μακριά από κανένα στοργικό σπίτι, ζούσε μια ομάδα άστεγων αγοριών. Ζήσανε τα αγόρια μέρα με τη μέρα. Ένα πρωί, τα αγόρια μάζευαν τα χαλάκια τους μετά τον ύπνο στα κρύα πεζοδρόμια. Για να διώξουν το κρύο αυτοί άναψαν μια φωτιά με σκουπίδια. Μεταξύ της ομάδας των αγοριών ήταν ο Μαγκόζουε. Ήταν αυτός ο πιο νέος.

Όταν πέθαναν οι γονείς του Μαγκόζουε, ήταν μόνο πέντε χρονών. Πήγε να ζήσει με τον θείο του. Αυτός ο άνθρωπος δεν πρόντιζε το παιδί. Δεν έδινε στον Μαγκόζουε αρκετά να φάει. Έβαζε το αγόρι να κάνει πολύ σκληρή δουλειά.

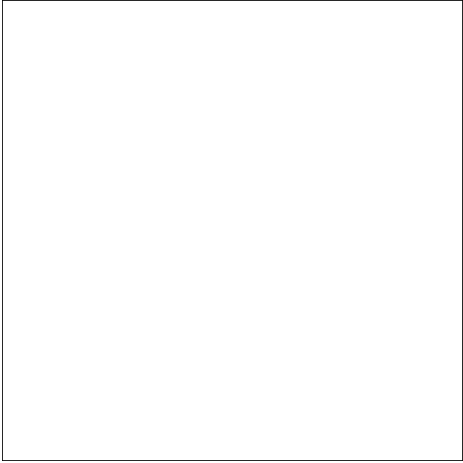

Αν ο Μαγκόζουε παραπονιόταν ή αμφισβητούσε, ο θεός του τον χτυπούσε. Όταν ο Μαγκόζουε ρώτησε αν μπορούσε να πάει σχολείο, ο θεός του τον χτύπησε και είπε: «Εσύ είσαι πολύ χαζός για να μάθεις οτιδήποτε.» Μετά από τρία χρόνια αυτής της μεταχείρισης ο Μαγκόζουε έφυγε από το θείο του. Άρχισε να ζει στο δρόμο.

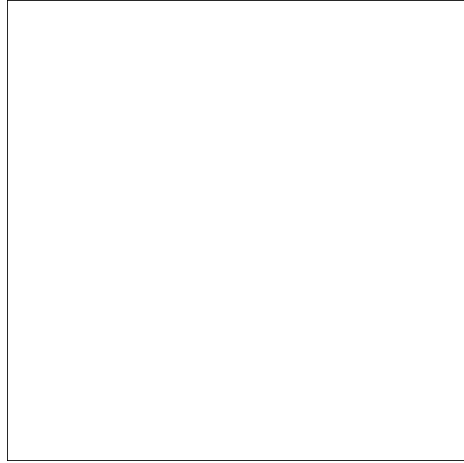

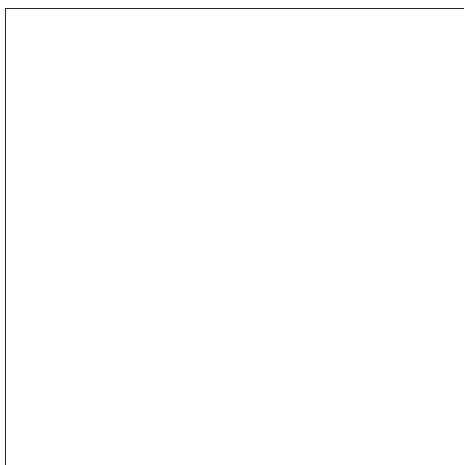
Ο Μαγκόζουε καθόταν στην αυλή στο σπίτι με την πράσινη σκεπή, διαβάζοντας ένα βιβλίο με ιστορίες από το σχολείο. Ο Τόμας ήρθε και κάθισε δίπλα του. «Ποιά είναι η ιστορία;» ρώτησε ο Τόμας. «Είναι για ένα αγόρι που γίνεται δάσκαλος» απάντησε ο Μαγκόζουε. «Ποιό είναι το όνομα του αγοριού;» ρώτησε ο Τόμας. «Το όνομα του είναι Μαγκόζουε» είπε ο Μαγκόζουε χαμογελώντας.

Η ζήτηση στο δρόμο ήταν δύσκολη και τα περισοδέματα από τα αγόρια αγωνίζονταν καθημερινά μόνο για να πάρουν λίγο φαγητό. Μερικές φορές συλλαβισμένα, μερικές φορές χυμένα. Όταν φερσώταν, δεν υπήρχε κανείς που θα μπορούσε να τους φροντίσει. Η ομάδα συντηρούσε τα αγγαρεύματα που είχαν φέρσει από τη ληστεία, και από τη ληστεία που έγινε στην περιοχή. Η ομάδα ήταν πολύ μικρή και αδύναμη, αλλά ήταν πολύ αποτελεσματική. Η ομάδα ήταν πολύ μικρή και αδύναμη, αλλά ήταν πολύ αποτελεσματική.

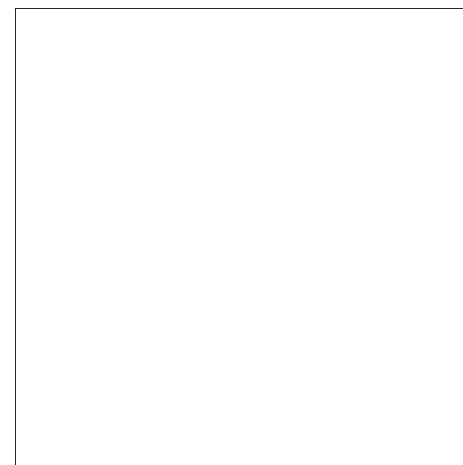

Ο Μακρόζουε άρχισε το σχολείο, και αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Είχε πάρα πολλά να μάθει. Μερικές φορές ήθελε να σταματήσει. Αλλά σκέφτηκε για τον πατέρα και τον ποδοσφαιριστή στο βιβλίο με τον οποίο ζει, και αυτός δεν σταμάτησε.

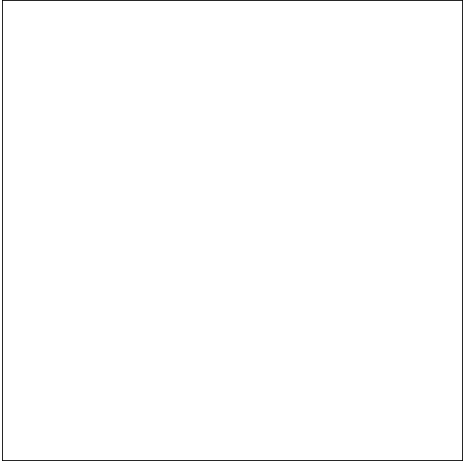

Μια μέρα ενώ ο Μαγκόζουε έψαχνε μέσα στα σκουπίδια, βρήκε ένα παλιό κουρελιασμένο βιβλίο ιστοριών. Καθάρισε τη βρωμιά από πάνω και το έβαλε στον σάκο του. Κάθε μέρα από τότε θα βγάζει συχνά το βιβλίο και θα κοίταζει τις εικόνες. Δεν ήξερε πώς να διαβάσει τις λέξεις.

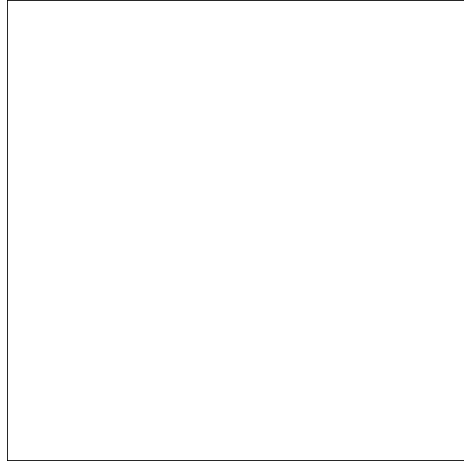

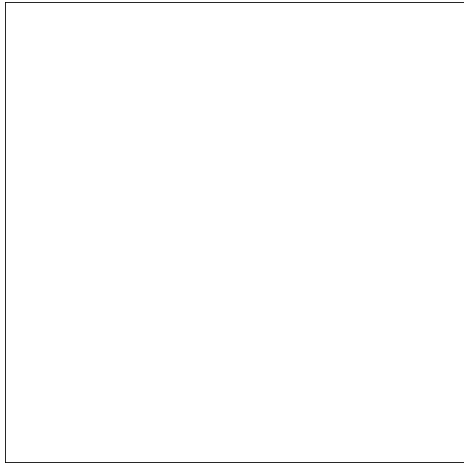
Και έτσι ο Μαγκόζουε μπήκε μέσα σ' ένα δωμάτιο σ' ένα σπίτι με πράσινη σκεπή. Μοιράστηκε το δωμάτιο με δυο άλλα αγόρια. Όλοι μαζί ήταν δέκα παιδιά που ζούσαν σε εκείνο το σπίτι. Μαζί με τη Θεία Σίσσου και τον συζυγό της, τρία σκυλιά, μια γάτα, και μια γριά κατσίκια.

Οι εικόνες έλεγαν την ιστορία ενός αγοριού που
μεγάλωσε να γίνει πιλότος. Ο Μαγκόζουε θα
ονειρευόταν ότι ήταν πιλότος. Μερικές φορές,
φαντάστηκε ότι ήταν το αγόρι της ιστορίας.

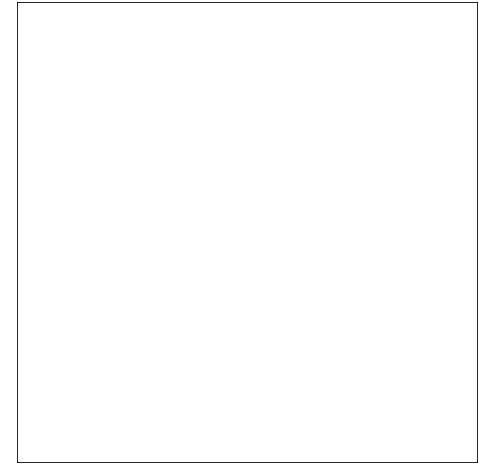

Μοιράστηκε τους φόβους του με τον Τόμας. Με το
πέρασμα του χρόνου ο άντρας διαβεβαίωσε το
αγόρι ότι η ζωή μπορεί να είναι καλύτερη στο
νέο αυτό μέρος.

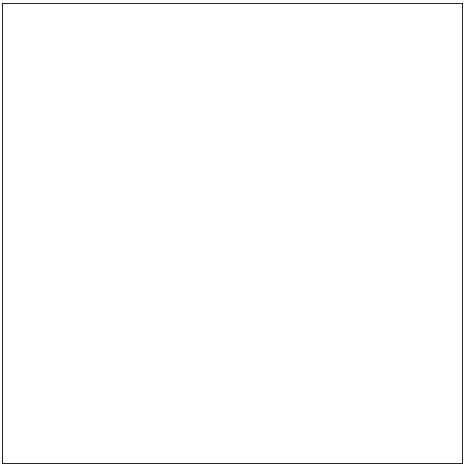

Ήταν κρύο και ο Μαγκόζουε στεκόταν στο δρόμο ζητιανεύοντας. Ένας άντρας τον πλησίασε. «Γειά, εγώ είμαι ο Τόμας. Δουλεύω εδώ κοντά, σ' ένα μέρος που μπορείς να πάρεις κάτι να φας» είπε ο άντρας. Έδειξε ένα κίτρινο σπίτι με μπλε σκεπή. «Ελπίζω ότι θα πας εκεί να πάρεις λίγο φαγητό;» ρώτησε. Ο Μαγκόζουε κοίταξε τον άνδρα, και μετά το σπίτι. «Ίσως» είπε, και έφυγε.

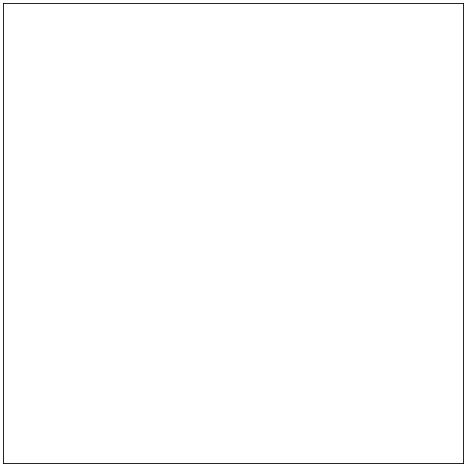

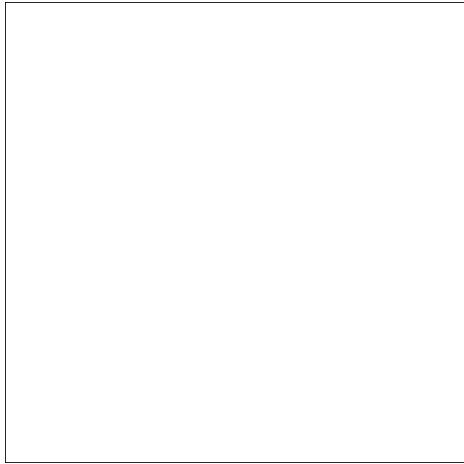
Ο Μαγκόζουε σκέφτηκε για το νέο αυτό μέρος, και για να πάει σχολείο. Τι θα γίνει αν ο θείος του ήταν σωστός και αυτός ήταν πολύ χαζός για να μάθει οτιδήποτε; Κι αν τον χτυπούσαν στο νέο αυτό μέρος; Φοβόταν. «Ίσως είναι καλύτερα να μείνω στο δρόμο» σκέφτηκε.

κατά τους μήνες που ακολούθησαν, τα άστρα
 αγόρια συνηθίζουν να βλέπουν τον Τόμας γύρω. Του
 άρρε να μιλάει στους ανθρώπους, ειδικά στους
 ανθρώπους που ζουν στον δρόμο. Ο Τόμας
 άκουγε τις ιστορίες από τις ζωές των ανθρώπων.
 Ηταν σβαστός και υπομονετικός, ποτέ αγνή ή
 άσβη. Μερικά από τα αγόρια άρχισαν να
 πηγαίνουν στο κτίριο και μια επείγουσα να
 πάρουν αληθινό σημείο.

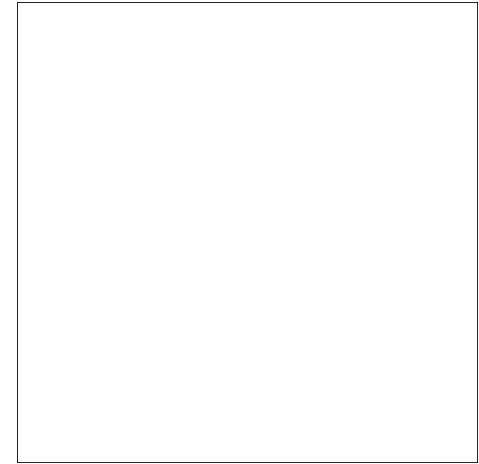

Τώρα στα δέκατα γενέθλια του Μαγκόζου, ο Τόμας
 του έδωσε ένα βιβλίο με ιστορίες. Ήταν μια ιστορία
 για ένα αγόριο που μεγάλωσε για να
 γίνει ένας διάσημος ποδοσφαιριστής. Ο Τόμας
 διάβασε την ιστορία στον Μαγκόζου πολλές
 φορές, μέχρι που η ιστορία έγινε: «Νομίζω ότι είναι
 καλύτερο να παίζεις ποδόσφαιρο και να μάθεις να διαβάσεις.
 Τι νομίζεις;» Ο Τόμας εξήγησε ότι ήξερε ένα μέρος
 που τα παιδιά μπορούσαν να μείνουν, και να
 πηγαίνουν σχολείο.

Ο Μαγκόζουε καθόταν στο πεζοδρόμιο κοιτάζοντας το βιβλίο με τις εικόνες όταν ο Τόμας κάθισε δίπλα του. «Ποιά είναι η ιστορία;» ρώτησε ο Τόμας. «Είναι για ένα αγόρι που γίνεται πιλότος» απάντησε ο Μαγκόζουε. «Ποιό είναι το όνομα του αγοριού;» ρώτησε ο Τόμας. «Δεν ξέρω, δεν μπορώ να διαβάσω» είπε ο Μαγκόζουε ήσυχα.

Όταν συναντήθηκαν, ο Μαγκόζουε άρχισε να λέει την δική του ιστορία στον Τόμας. Ήταν η ιστορία του θείου του και γιατί έφυγε από εκεί. Ο Τόμας δεν μιλούσε πολύ, και δεν έλεγε στον Μαγκόζουε τι πρέπει να κάνει, όμως άκουγε πάντα προσεκτικά. Μερικές φορές θα μιλούσαν ενώ έτρωγαν στο σπίτι με τη μπλε σκεπή.